

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2014. november 25.*

„Közösségi védjegy — Törlési eljárás — Közösségi térbeli védjegy — Rácsszerkezetű oldalakból álló kocka — Feltétlen kizáró okok — A 207/2009/EK rendelet 76. cikke (1) bekezdésének első mondata — Kizárólag a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges formából álló megjelölés hiánya — A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja) — Kizárólag az áru jellegéből következő formából álló megjelölés hiánya — A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának i. alpontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának i. alpontja) — Kizárólag az áru értékének lényegét hordozó formából álló megjelölés hiánya — A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának iii. alpontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának iii. alpontja) — Megkülönböztető képesség — A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja) — Leíró jelleg hiánya — A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja) — A használat révén megszerzett megkülönböztető képesség — A 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése) — Indokolási kötelezettség — A 207/2009 rendelet 75. cikkének első mondata”

A T-450/09. sz. ügyben,

a **Simba Toys GmbH & Co. KG** (székhelye: Fürth [Németország], képviseli: O. Ruhl ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: D. Botis, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Seven Towns Ltd** (székhelye: London [Egyesült Királyság], képviselik kezdetben: M. Edenborough QC, és B. Cookson solicitor, később Szamosi K. és Borbás M. ügyvédek),

az OHIM második fellebbezési tanácsának a Simba Toys GmbH & Co. KG és a Seven Towns Ltd közötti törlési eljárással kapcsolatban 2009. szeptember 1-jén hozott határozata (R 1526/2008-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: S. Frimodt Nielsen elnök, F. Dehousse és A. M. Collins (előadó) bírák,

hivatalvezető: J. Weychert tanácsos,

* Az eljárás nyelve: angol.

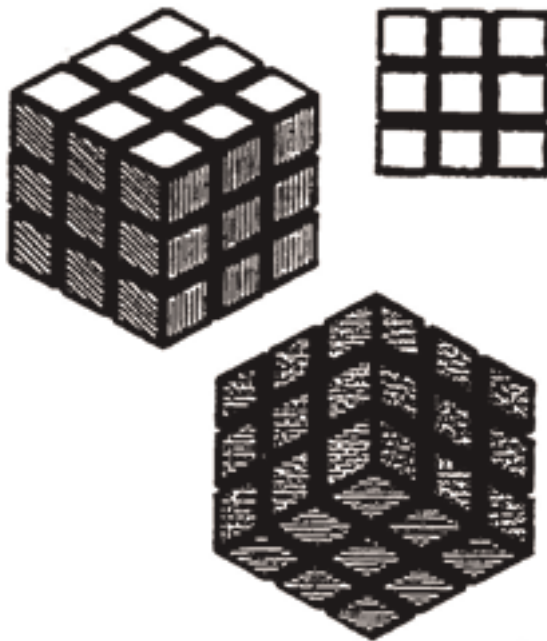
tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2009. november 6-án benyújtott keresetlevélre,
tekintettel az eljárás felfüggesztésére vonatkozó 2010. március 10-i és 2010. július 9-i végzésekre,
tekintettel az eljárás folytatására,
tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2010. november 30-án benyújtott ellenkérelmére,
tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2010. november 24-én benyújtott válaszbeadványára,
tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2011. március 4-én benyújtott válaszra,
tekintettel az OHIM által a Törvényszék Hivatalához 2011. május 25-én benyújtott viszonzválaszra,
tekintettel a beavatkozó által a Törvényszék Hivatalához 2011. május 23-án benyújtott viszonzválaszra,
tekintettel a Törvényszék tanácsai összetételének megváltozására,
a 2013. december 5-i tárgyalást követően,
meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 1996. április 1-jén a beavatkozó, a Seven Towns Ltd, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.] alapján közösségi védjegybejelentési kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a következő térbeli megjelölés volt:

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerint 28. osztályba tartozó, következő áruk vonatkozásában tették: „Háromdimenziós kirakójátékok”.
- 4 1999. április 6-án a szóban forgó védjegyet 162784. számon közösségi védjegyként lajstromozták. A védjegy oltalmát 2006. november 10-én megújították.
- 5 2006. november 15-én a felperes, a Simba Toys GmbH & Co. KG, kérelmet nyújtott be a vitatott védjegy törlése iránt a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a)–c) és e) pontjával (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a)–c) és e) pontja) együttesen értelmezett 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja) alapján.
- 6 2008. október 14-i határozatával (a továbbiakban: 2008. október 14-i határozat) a törlési osztály a törlési kérelmet teljes egészében elutasította.
- 7 2008. október 23-án a felperes fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz e határozat ellen a 40/94 rendelet 57–62. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 58–64. cikke) alapján. Fellebbezésének alátámasztásaként az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdése a)–c) és e) pontjának megsértésére hivatkozott.
- 8 2009. szeptember 1-jei határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM második fellebbezési tanácsa helybenhagyta a 2008. október 14-i határozatot és elutasította a fellebbezést.
- 9 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértésére alapított jogalapot illetően a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az nem megalapozott, hiszen egyrészt a vitatott védjegyet grafikai szempontból megfelelően ábrázolták, másrészt „[nem volt] olyan nyilvánvaló ok, amely miatt a rácsos kockaszerkezet elméletileg ne lehetne alkalmas valamely vállalkozás áruinak és szolgáltatásainak valamely más vállalkozás áruitól és szolgáltatásaitól való megkülönböztetésre” (a megtámadott határozat 16. pontja).

- 10 Ami a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított kifogást illeti, a fellebbezési tanács azt elutasította, miután megállapította, hogy a vitatott védjegy jelentős mértékben eltér az ágazat szokásaitól. A fellebbezési tanács egyrészt kiemelte, hogy a felperes nem szolgáltatott meggyőző bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy „a rácsos kockaszerkezet a háromdimenziós kirakójátékok területén »normát« képezne”. Az a tény, hogy létezik olyan kirakójáték, nevezetesen a Soma-kocka, amelyik hasonlít a vitatott védjegy kockájához, nem elegendő annak bizonyítására, hogy e védjegy az ágazat normájának felel meg (a megtámadott határozat 20. pontja). Másrészt, a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a vitatott védjegy elegendő jellemzővel rendelkezik ahhoz, hogy az érintett áruk tekintetében önmagában vett megkülönböztető képességgel rendelkezőnek lehessen tekinteni (a megtámadott határozat 21. pontja).
- 11 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított kifogást illetően a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy az nem megalapozott, hiszen a vitatott védjegy nem hasonlít és nem is emlékeztet háromdimenziós kirakójátékra, kivéve ha azt a fogyasztó már ismeri (a megtámadott határozat 23. pontja).
- 12 Végezetül a fellebbezési tanács elutasította a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének e) pontjára alapított kifogást. Először is úgy ítélte meg, hogy a vitatott védjegy lajstromozása nem ütközött a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjába (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja), miután hangsúlyozta, hogy lényegét tekintve a „rácsos kockaszerkezet” egyáltalán nem utal annak funkciójára, sőt, semmiféle funkció meglétére nem utal, illetve nem lehetett megállapítani, hogy „az a háromdimenziós kirakójátékok területén bármiféle előnnyel vagy műszaki hatással járna” (a megtámadott határozat 28. pontja). Másodszor, a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy „mivel a szóban forgó forma nem nyilvánvalóan kirakójáték-forma, és azok a funkciók és mozdulatok, amelyek vele végezhetők, egyértelműen rejtve maradnak, ezért nem állapítható meg, hogy az magának az árunak a jellegéből következne” (a megtámadott határozat 29. pontja). A fellebbezési tanács ebből azt a következtetést vonta le, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja) a jelen esetben nem alkalmazható. Harmadszor, a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy egy olyan egyszerű kockarács, mint amilyen a vitatott védjegy által ábrázolt, nem tekinthető olyan formából állónak, amely az áru értékének lényegét hordozza, és így a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának iii. alpontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának iii. alpontja) a jelen esetben szintén nem alkalmazható (a megtámadott határozat 30. pontja).

A felek kereseti kérelmei

- 13 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az OHIM-ot és a beavatkozót kötelezze a fellebbezési eljárással és a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatban felmerült költségek viselésére.
- 14 Az OHIM és a beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 15 Keresetének alátámasztására a felperes nyolc jogalapot hoz fel. Az első jogalapot a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdése első mondatának megsértésére alapítja. A második jogalapot a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának megsértésére alapítja. A harmadik jogalap a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja i. alpontjának megsértésén alapul. A negyedik jogalap a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja iii. alpontjának megsértésén alapul. Az ötödik jogalap a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésén alapul. A hatodik jogalap a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésén alapul. A hetedik jogalap a 40/94 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének) megsértésén alapul. A nyolcadik jogalap a 207/2009 rendelet 75. cikke első mondatának megsértésén alapul.

A 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdése első mondatának megsértésére alapított, első jogalapról

- 16 A 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A Hivatal az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja. A lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban a hivatal a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van.”

- 17 A felperes által felhozott első jogalap e rendelkezés első mondatának megsértésén alapul, és öt részre oszlik. Először is, a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács „nem határozta meg kimerítő jelleggel a [vitatott] védjegy jellemzőit”. Pontosabban, a fellebbezési tanács szerinte nem vette figyelembe azt, hogy e védjegy ábrái a szóban forgó kocka minden egyes oldalán „egyértelműen” feltüntetik a „fekete vonalak” melletti hézagokat, ami „egyértelműen” arra utal, hogy e vonalak nem egyfajta „fekete keretet” akarnak ábrázolni, hanem a „kocka kisebb, különálló elemeit” akarják elválasztani egymástól. Másodszer, a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a kirakójátékok jellegüknél fogva különálló elemekből tevődnek össze. Azt állítja, hogy tekintettel arra, hogy a kirakójátékok olyan játékok, amelyek lényege abban áll, hogy ezeket az elemeket úgy kell mozgatni, hogy azok „egy előre meghatározott, végső helyzetbe rendeződjenek”, a jelen esetben az átlagos fogyasztó és az átlagos kereskedő a fent említett fekete vonalakat mindig úgy fogja fel, mint amelyeknek az a funkciója, hogy a szóban forgó kockát olyan különálló elemekre bontsák, amelyek „valamilyen módon” elmozdíthatók. Harmadszor, a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az figyelmen kívül hagyta, hogy – amint ő azt a törlési osztályhoz benyújtott 2007. május 2-i észrevételeiben kifejtette – a „3 x 3 x 3 dimenziójú” kockaforma a műszaki hatás eléréséhez, nevezetesen az elforgatható elemekből álló, bizonyos nehézségi szintű és bizonyos ergonómiai jellemzőkkel rendelkező kirakójátékokhoz szükséges. Negyedszer, azt állítja, hogy a fellebbezési tanács, helytelenül, nem vette figyelembe azt a tényt – amint ő azt a törlési osztályhoz benyújtott 2007. augusztus 27-i észrevételeiben kifejtette –, hogy a fent említett fekete vonalak műszaki funkciót töltenek be. Ötödször, a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen vélekedett úgy, hogy a Soma-kocka nem képezi részét az érintett ágazatnak. Hangsúlyozza, hogy ezzel kapcsolatban mind ő maga, mind a beavatkozó bizonyítékokkal szolgált az OHIM előtti eljárás során.

- 18 Az OHIM úgy véli, hogy az első jogalapot – mint nyilvánvalóan megalapozatlant – el kell utasítani.

- 19 Először is, hangsúlyozni kell, hogy első jogalapjával, amely egy eljárási jellegű rendelkezés megsértésén alapul, a felperes inkább bizonyos tényeknek, illetve az érvei közül egyeseknek a fellebbezési tanács által elvégzett értékelésének megalapozottságát szeretné vitatni, semmint azt felróni ez utóbbinak, hogy nem vette figyelembe e tényeket vagy érveket a megtámadott határozatának meghozatala előtt. Márpedig az a kérdés, hogy a fellebbezési tanács helyesen értékelt-e bizonyos tényeket, érveket vagy bizonyítékokat, a megtámadott határozat érdemi része jogszerűségének, és nem a határozat meghozatalát megelőző eljárás szabályszerűségének vizsgálata körébe tartozik.

- 20 Másodsor, azt kell megállapítani, hogy e jogalap egyébként részben nélkülözi a ténybeli alapokat, részben a megtámadott határozat téves olvasatából ered.
- 21 Ugyanis, először is, a megtámadott határozatból az derül ki (lásd különösen a megtámadott határozat 16., 21. és 28. pontját), hogy a fellebbezési tanács részletesen megvizsgálta a megtámadott védjegy grafikus ábrázolásait, beleértve azokat a vastag fekete vonalakat is, amelyek az ábrákon láthatók, és amelyek a szóban forgó kocka egyes oldalainak belsejét négyzetráccsozzák (a továbbiakban: „fekete vonalak”). Egyébként hangsúlyozni kell, hogy nem csupán az a probléma, hogy a fekete vonalak szélein elhelyezkedő hézagok alig láthatók, hanem az is, hogy még azok észlelhetősége sem zárja ki azt, amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 21. pontjában helyesen megállapította, hogy a vitatott védjegy úgy is felfogható, mint amely egy „fekete keretet” ábrázol.
- 22 Másodsor, azt kell megállapítani, hogy a megtámadott határozatban semmi sem utal arra, hogy a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta volna azt, hogy a kirakójátékok jellegüknél fogva különálló elemekből tevődnek össze. E tekintetben a felperes nem megalapozottan rója fel ez utóbbinak azt, hogy az a megtámadott határozat 21. pontjában, annak a kérdésnek a vizsgálatánál, hogy a vitatott védjegy olyanak tekinthető-e, amely az érintett áruk tekintetében önmagában vett megkülönböztető képességgel rendelkezik, kiemelte, hogy a szóban forgó kocka „nem mutat semmilyen olyan evidens jellemzőt, amely azt bizonyítaná, hogy az elemeit el lehet forgatni vagy azokat cserélgetni lehet”. A felperes állításaival ellentétben, többek között az a tény, hogy a kirakójátékok jellegüknél fogva különálló elemekből tevődnek össze, nem jelenti feltétlenül azt, hogy ez utóbbiak elforgathatók. A jelen esetben a tárgyilagos szemlélő nem feltétlenül úgy fogja fel a fekete vonalakat – még akkor sem, ha vélelmezzük, hogy észreveszi az azok szélein lévő hézagokat –, mint amelyeknek az a funkciója, hogy a szóban forgó kockát olyan különálló elemekre osszák, amelyek „valamilyen módon” elmozdíthatók. A kilenc négyzet, amely a szóban forgó kocka minden egyes oldalán megjelenik, a fekete szélek miatt, amelyekből áll, többek között arra is szolgálhatna, hogy azokra például betűket, számokat, színeket vagy ábrákat helyezzenek, anélkül, hogy e négyzetek vagy a kocka más elemei elmozdíthatók lennének. Valójában, miként az az alábbi 54. pontban részletesebben is kifejtésre kerül, a felperes állítása javarészt azon a téves premisszán alapul, miszerint megvan a szükséges kapcsolat a szóban forgó kocka egyes elemeinek állítólagos elforgathatósága és az annak oldalain lévő fekete vonalak megléte között.
- 23 Harmadszor, ami a jelen jogalap harmadik és negyedik részét illeti, hangsúlyozni kell, hogy a megtámadott határozatból az derül ki, hogy a fellebbezési tanács teljes körűen vizsgálta a közigazgatási eljárás során a különböző felek által eléje terjesztett érvek és bizonyítékok egészét (lásd különösen a megtámadott határozat 3–11., 16., 20., 21. és 28–30. pontját). A fellebbezési tanács teljes mértékben figyelembe vette a felperes azon érveit, amelyek szerint egyrészt a szóban forgó forma a műszaki hatás eléréséhez szükséges, másrészt a fekete vonalak műszaki funkciót töltenek be (lásd a megtámadott határozat 10., 28. és 29. pontját).
- 24 Negyedszer azt kell megállapítani, hogy azzal szemben, amit a felperes állít, a megtámadott határozat 20. pontjára visszautalva, a fellebbezési tanács nem zárta ki azt, hogy a Soma-kocka az érintett ágazatba tartozik. Az említett pontban a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az a tény, hogy létezik olyan kirakójáték, nevezetesen az említett kocka, amelyik hasonlít a vitatott védjegy kockájához, nem elegendő annak bizonyítására, hogy e védjegy az ágazat normájának felel meg (lásd az alábbi 106. pontot).
- 25 Harmadszor, azt kell megállapítani, hogy a törlési eljárás keretében, még akkor is, ha az – miként a jelen esetben is – feltétlen törlési okokkal kapcsolatos, a fellebbezési tanács nem köteles a tényeket hivatalból vizsgálni (a 2013. szeptember 13-i Fürstlich Castell'sches Domänenamt kontra OHIM – Castel Frères [CASTEL] ítélet, T-320/10, EBHT [Kivonatok], EU:T:2013:424, fellebbezési szakban, 25–29. pont). Kétségtelen, hogy a fellebbezési tanács nem akadályozható abban, hogy amennyiben szükségesnek ítéli, hivatalból figyelembe vegyen minden, az elemzéséhez szükséges tényezőt. Ugyanakkor az ügyiratokból nem az derült ki, hogy erre a jelen esetben szükség lett volna.

- 26 A fenti megfontolások egészére való tekintettel a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdése első mondatának megsértésére alapított első jogalapot – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának megsértésére alapított, második jogalapról

- 27 A felperes által hivatkozott második jogalap a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának megsértésén alapul, és nyolc részre oszlik. Elsőként a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács, helytelenül, elmulasztotta figyelembe venni azt a tényt, hogy a fekete vonaloknak műszaki funkció is tulajdonítható. Másodsor, azt állítja, hogy a releváns kérdés az, hogy a védjegy alapvető jellemzői kizárólag valamely műszaki hatásnak tulajdoníthatók-e, és nem az, hogy valóban van-e műszaki funkciójuk. Harmadszor, a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem vette figyelembe a hivatkozott rendelkezés alapját képező közérdeket. Azt állítja, hogy ha a vitatott védjegy oltalmát fenntartanák, az lényegében lehetővé tenné a jogosultja számára, hogy arra a háromdimenziós, elforgatható kirakójátékokat forgalmazni kívánó harmadik felekkel szemben hivatkozhatson. Negyedszer azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem határolódott el a törlési osztály 2008. október 14-i határozatában foglalt azon kijelentéstől, miszerint a szóban forgó forma alapvető jellemzői nem töltenek be műszaki funkciót, és így e forma védjegyként történő lajstromozása nem teremt monopolhelyzetet valamely műszaki megoldást illetően. Ötödször, a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a 2002. július 18-i Philips-ítélet (C-299/99, EBHT, EU:C:2002:377) és a 2008. november 12-i Lego Juris kontra OHIM – Mega Brands (piros Lego kocka) ítélet (T-270/06, EBHT, EU:T:2008:483) alapját képező ügyekben a szóban forgó műszaki funkciókra az érintett védjegyek ábráiból nem lehetett közvetlenül következtetni. Hatodszor, a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem vette figyelembe azt a tényt, hogy nincsenek más olyan lehetséges formák, amelyek ugyanezt a műszaki funkciót lennének képesek betölteni. Hetedszer, azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen ítélte úgy, hogy a vitatott védjegy ábrázolásai nem utaltak semmilyen önálló funkcióra. A felperes ugyanis a fekete vonalak szélein látható hézagokból ugyanis arra következtetne, hogy a szóban forgó kocka egyes elemei elforgathatók. Nyolcadszor, azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem vette figyelembe, hogy az „ilyen szokásos jellegű” háromdimenziós kirakójátékok és elforgathatóságuk már a vitatott védjegy bejelentése előtt is ismertek voltak.
- 28 Az OHIM és a beavatkozó vitatják a felperes érveit, és a második jogalap elutasítását kérik.
- 29 Valamely áru formája egyike az olyan megjelöléseknek, amelyek védjegyoltalom tárgyai lehetnek. Ez a közösségi védjegyeket illetően a 40/94 rendelet 4. cikkéből (jelenleg a 207/2009 rendelet 4. cikke) következik, amely szerint közösségi védjegyoltalom tárgya lehet minden grafikailag ábrázolható megjelölés, így különösen szó – beleértve a személyneveket –, ábra, kép, alakzat, betű, szám, továbbá az áru vagy a csomagolás formája, ha e megjelölés alkalmas arra, hogy valamely vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól.
- 30 Ugyanakkor a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja értelmében „[a] megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban [...], ha kizárólag olyan formából áll, amely [...] a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges”.
- 31 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy e rendelkezéssel ellentétes bármely olyan forma lajstromozása, amely alapvető jellemzőit tekintve kizárólag a terméknek az adott műszaki hatás elérését műszakilag előidéző és ahhoz elégséges formájából áll, még akkor is, ha ugyanezen hatás egyéb, azonos vagy eltérő műszaki megoldást alkalmazó formák révén is elérhető (piros Lego kocka ítélet, fenti 27. pont, EU:T:2008:483, 43. pont).

- 32 Egyébként az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésében felsorolt lajstromozást kizáró okok mindegyikét a mögöttük meghúzódó közérdek tükrében kell értelmezni. Az e rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja mögött meghúzódó közérdek annak elkerülése, hogy a védjegyoltalom a jogosult számára monopóliumot nyújtson műszaki megoldásokra vagy az áru használati jellemzőire (lásd: 2010. szeptember 14-i Lego Juris kontra OHIM ítélet, C-48/09 P, EBHT, EU:C:2010:516, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 A jogalkotó által előírt szabályok e vonatkozásban két megfontolás egyensúlyba hozatalát tükrözik, amelyek mindegyike alkalmas arra, hogy hozzájáruljon az egészséges és tisztességes verseny rendszerének megvalósításához (Lego Juris kontra OHIM ítélet, fenti 32. pont, EU:C:2010:516, 44. pont).
- 34 Egyrészt a kizárólag a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges formából álló megjelölés védjegyként való lajstromozása tilalmának a 40/94 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésébe való iktatása biztosítja, hogy a vállalkozások ne használhassák a védjegyoltalmat műszaki megoldásokon fennálló kizárólagos jogok – időkorlátozás nélküli – fenntartására (Lego Juris kontra OHIM ítélet, fenti 32. pont, EU:C:2010:516, 45. pont).
- 35 Ugyanis, ha egy áru formájában pusztán az ezen áru gyártója által kialakított és kérelmére szabadalmazott műszaki megoldás ölt testet, az e formán fennálló védjegyoltalom a szabadalom lejártá után jelentős mértékben és örökre csökkentené más társaságok azon lehetőségét, hogy az említett műszaki megoldást használhassák. Márpedig a szellemi tulajdonjogok Unión belül kialakított rendszerében a műszaki megoldások csak korlátozott ideig élvezhetnek oltalmat, hogy ezt követően azokat valamennyi gazdasági szereplő szabadon használhassa (Lego Juris kontra OHIM ítélet, fenti 32. pont, EU:C:2010:516, 46. pont).
- 36 Ezenkívül egy kizárólag funkcionális forma védjegyként történő lajstromozása lehetővé teheti e védjegy jogosultja számára, hogy megtiltsa a többi vállalkozás számára nem csupán minden azonos forma, de a hasonló formák használatát is (lásd ebben az értelemben: Lego Juris kontra OHIM ítélet, fenti 32. pont, EU:C:2010:516, 56. pont).
- 37 Másrészt a jogalkotó azzal, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. pontjában foglalt kizáró okot az olyan megjelölésekre korlátozza, amelyek „kizárólag” a célzott műszaki hatás eléréséhez „szükséges” formából állnak, helytállóan vélte úgy, hogy egy bizonyos mértékben minden áru formája funkcionális, következésképpen nem lenne helyes valamely áru formája védjegyként történő lajstromozásának megtagadása pusztán azon okból kifolyólag, hogy használati jellemzőkkel rendelkezik. A „kizárólag” és „szükséges” kifejezések által e rendelkezés biztosítja, hogy csak az olyan formák legyenek kizárva a védjegyoltalomból, amelyekben kizárólag egy műszaki megoldás ölt testet, és amelynek védjegyként való lajstromozása ténylegesen akadályozná e műszaki megoldás más vállalkozások által történő használatát (Lego Juris kontra OHIM ítélet, fenti 32. pont, EU:C:2010:516, 48. pont).
- 38 Az ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának helyes alkalmazása megköveteli, hogy a szóban forgó térbeli megjelölés alapvető jellemzőit az a hatóság, amely az e megjelölés védjegyként való lajstromozása iránti kérelem tárgyában dönt, megfelelő módon határozza meg. Az „alapvető jellemzők” kifejezést úgy kell érteni, hogy az a megjelölés legfontosabb elemeire vonatkozik (Lego Juris kontra OHIM ítélet, fenti 32. pont, EU:C:2010:516, 68. és 69. pont).
- 39 Az említett alapvető jellemzők meghatározását esetről esetre kell elvégezni, anélkül hogy az egyes elemek típusai között, amelyek megjelölést alkothatnak, szisztematikus rangsort állítanánk fel. Az illetékes hatóság a megjelölés alapvető jellemzőinek vizsgálatakor kiindulhat közvetlenül a megjelölés

által keltett összbenyomásból, de vizsgálhatja először sorjában az e megjelölést alkotó egyes elemeket is (lásd: Lego Juris kontra OHIM ítélet, fenti 32. pont, EU:C:2010:516, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 40 Különösen, miként arra a Bíróság a fenti 32. pontban hivatkozott Lego Juris kontra OHIM ítélet (EU:C:2010:516) 71. pontjában rámutatott, valamely megjelölés alapvető jellemzőinek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában foglalt kizáró ok esetleges alkalmazása szempontjából történő meghatározása – esettől függően és különösen az adott megjelölés nehézségi fokára tekintettel – elvégezhető az említett megjelölés egyszerű vizuális elemzése által, vagy épp ellenkezőleg: alapulhat részletekbe menő vizsgálaton, amelynek keretében tekintetbe veszik az értékelés szempontjából hasznos elemeket, például a közvélemény-kutatásokat és a szakértői véleményeket vagy a szóban forgó áruval kapcsolatban korábban biztosított szellemi tulajdonjogokra vonatkozó adatokat.
- 41 Miután a megjelölés alapvető jellemzői meghatározásra kerültek, az OHIM feladata még annak vizsgálata, hogy e jellemzők mindegyike a szóban forgó termék valamely műszaki funkcióját szolgálja-e. Ugyanis a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja nem alkalmazható olyan esetben, amikor a védjegybejelentés az áru olyan formájára vonatkozik, amelyben egy funkcióval nem bíró – például díszítő vagy fantázia szülte – elem jelentős szerepet játszik. Ilyen esetben a versenytárs vállalkozások könnyen hozzáférhetnek azonos értékű funkcionális jelleggel rendelkező alternatív formákhoz, és így nem áll fenn a kockázata annak, hogy a műszaki megoldás nem áll rendelkezésre. E műszaki megoldást a védjegyjogosult versenytársai könnyedén foglalhatják olyan áruformákba, amelyek nem ugyanazon, funkcióval nem rendelkező elemmel rendelkeznek, mint az említett védjegyjogosult áruformája, és amelyek e formával tehát nem azonosak, és nem is hasonlóak ahhoz (Lego Juris kontra OHIM ítélet, fenti 32. pont, EU:C:2010:516, 72. pont).
- 42 A jelen jogalapot a fent említett elvekre figyelemmel kell megvizsgálni.
- 43 Elsőként meg kell határozni a vitatott védjegy alapvető jellemzőit.
- 44 A jelen esetben, miként azt a megtámadott határozat 28. pontja megállapítja, a vitatott védjegy bejelentési kérelme egy olyan kocka grafikus ábrázolását tartalmazza három különböző perspektívából, amelynek minden oldala rácsszerkezetet mutat, amelyet kilenc darab, egyforma méretű, háromszor hármas rácsba rendezett négyzet alkot, fekete színű szélekkel. Az említett kocka minden oldalát négy vastag fekete vonal, amelyek közül kettő vízszintesen, a két másik pedig függőlegesen helyezkedik el, vagyis a (fenti 21. pontban említett) fekete vonalak osztják négyzetrácsra. Mint a megtámadott határozat 21. pontjában azt helyesen megállapították, e különféle elemek a vitatott védjegynek egyfajta „fekete keret” külsőt kölcsönöznek.
- 45 A megtámadott határozat 16., 20., 28. és 30. pontjából az derül ki, hogy a fellebbezési tanácsa vitatott védjegy alapvető jellemzőinek azokat tartja, amelyeket átfogóan „rácsos kockaszerkezetnek” minősít, nevezetesen egyrészt magát a kockát, másrészt pedig azt a rácsos szerkezetet, amely e kocka minden egyes oldalán látható.
- 46 Ellentétben azzal, amit a felperes a beadványaiban előad, a fellebbezési tanács nem szűkítette le a vitatott védjegy alapvető jellemzőit azokra „a vízszintes és függőleges vonalakra, amelyek a kocka különálló elemeit elválasztják egymástól”. Egyébként, ellentétben azzal, amit az OHIM és a beavatkozó a tárgyaláson a Törvényszék kérdésére adott válaszában kifejtett, az említett védjegynek nem képezi további alapvető jellemzőjét az az – egyébiránt pontatlanul megállapított – tény, hogy az a szürke többféle árnyalatából áll. Ugyanis, azon felül, hogy a vitatott védjegy bejelentési kérelme nem említ annak tekintetében semmiféle színt, azt kell megállapítani, hogy e védjegy grafikai ábrázolásán a szóban forgó kocka oldalai fehérek, illetve fekete vonalakkal borítottak.

- 47 A fellebbezési tanácsnak a fenti 45. pontban említett értékelését helyben kell hagyni, hiszen a vitatott védjegy egyszerű vizuális elemzéséből is kiderül, hogy a hivatkozott pontban említett elemek képezik ez utóbbi legfontosabb elemeit.
- 48 Másodszor, azt kell mérlegelni, hogy a vitatott védjegy fent említett alapvető jellemzőinek mindegyike az érintett áruk valamely műszaki funkcióját szolgálja-e.
- 49 A megtámadott határozat 28. pontjában a fellebbezési tanács rögtön az elején rámutatott, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy „a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése [e] pontja ii. alpontjának] alkalmazásában a térbeli védjegyek törlési okainak kizárólag a védjegy azon ábrázolásának vizsgálatán kell alapulniuk, amely a bejelentésben szerepel[t], és nem állítólagos vagy vélelmezett láthatatlan jellemzőkön”. Ezt követően, a fellebbezési tanács megállapította, hogy „a vitatott védjegy grafikai ábrázolásai nem utaltak semmiféle különös funkcióra, még az áruk – nevezetesen a »háromdimenziós kirakójátékok« – figyelembevételével sem”. A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy neki nem kell figyelembe vennie a Rubik-kockának nevezett kirakójáték azon „jól ismert” tulajdonságát, hogy annak sávjai függőlegesen és vízszintesen elforgathatók, és az ábrákban „jogszerűtlen és visszaható módon” e funkcionalitást felfedezni vélni. A fellebbezési tanács szerint a rácsos kockaszerkezet egyáltalán nem utal annak funkciójára, sőt, semmiféle funkció meglétére nem utal, illetve, hogy „nem lehetett megállapítani, hogy az a háromdimenziós kirakójátékok területén bármiféle előnnyel vagy műszaki hatással járna”. Hozzátette, hogy a forma egy szabályos, mértani forma, és „semmiféle jelét nem mutatja [az általa megtestesített] kirakójátéknak”.
- 50 Először is, a felperes vitatja ezt az elemzést, a jelen jogalap első, második és hetedik része keretében arra való hivatkozással, hogy fekete vonalak szélein látható hézagok egyértelműen arra utalnak, hogy e vonalak arra szolgálnak, hogy elválasszák egymástól a „kocka kisebb, különálló elemeit”, amelyek mozgathatók, sőt, elforgathatók. Az említett vonalak ennél fogva szerinte a fenti 27. pontban hivatkozott Philips-ítélet (EU:C:2002:377) 84. pontja értelmében vett „műszaki funkcióknak tulajdoníthatók”. A felperes hozzáteszi, hogy az említett ítéletből az következik, hogy a releváns kérdés nem az, hogy a védjegy alapvető jellemzőinek van-e ténylegesen is műszaki funkciója, hanem az, hogy „egy bizonyos műszaki jellemzőkkel rendelkező műszaki terméken, annak műszaki jellemzői következtében, látszanak-e a kérdéses [alapvető] jellemzők”. Márpedig jelen esetben a fekete vonalak szerinte éppen egy műszaki funkciónak, nevezetesen a szóban forgó kocka különálló elemei elforgathatóságának a következményei.
- 51 E tekintetben azt kell megállapítani, hogy a felperes egyidejűleg azt állítja, hogy a fekete vonalak műszaki funkciót töltenek be, és hogy azok e funkció következményei. A tárgyaláson a Törvényszék azon kérésére, hogy e tekintetben fejtsse ki világosabban az álláspontját, a felperes egyrészt megerősítette, hogy a fekete vonalak „elválasztó” funkciót töltenek be, amely funkció a szóban forgó kocka különálló elemei mozgathatóságának „előfeltétele”, másrészt pedig, hogy „összefüggés” áll fenn a kérdéses műszaki megoldás és fekete vonalak között.
- 52 Egyrészt, felperes azon állítását, miszerint a fekete vonalak a szóban forgó kocka különálló elemei állítólagos elforgathatóságának a következményei, el kell vetni.
- 53 Ugyanis, először is, ez az állítás teljesen irreleváns, hiszen ahhoz, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontja alkalmazható legyen, azt kell bizonyítani, hogy a szóban forgó védjegy alapvető jellemzői az érintett áru műszaki funkcióját töltik be, és azokat e funkció betöltése érdekében választották, és nem annak eredményei. Így tehát, amint azt az OHIM helyesen állítja, a fenti 27. pontban hivatkozott Philips-ítélet (EU:C:2002:377) 79. és 80. pontjából az következik, hogy így értendő a Bíróság által az ugyanezen ítélet 84. pontjában tett azon megállapítás, miszerint a kizárólag valamely áru formájából álló megjelölés lajstromozásra alkalmatlan, ha bizonyítható, hogy e forma alapvető funkcionális jellemzői kizárólag a célzott műszaki hatásnak tulajdoníthatóak. Ezt erősíti meg a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának a Törvényszék által a fenti 27. pontban hivatkozott Piros Lego kocka ítélet (EU:T:2008:483) 43. pontjában adott értelmezése is (lásd a fenti

31. pontot), miszerint az e rendelkezésben foglalt kizáró ok csak akkor alkalmazható, ha az áru formája „az adott műszaki hatás elérését műszakilag előidéző és ahhoz elégséges”, amely értelmezést a fenti 32. pontban hivatkozott Lego Juris kontra OHIM ítélet (EU:C:2010:516) 50–58. pontjában a Bíróság is megerősített.
- 54 Az említett állítás egyébként sem megalapozott. Ugyanis, miként azt a beavatkozó a beadványaiban és a tárgyaláson hangsúlyozta, teljes mértékben elképzelhető, hogy valamely kocka, amelynek oldalai vagy más elemei elforgathatók, nem tartalmaz látható elválasztó vonalakat. Tehát nincs feltétlen kapcsolat egyrészt az esetleges ilyen elforgathatóság vagy akár a szóban forgó kocka egyes elemeinek bármiféle más mozgathatósága, másrészt az említett kocka oldalain lévő vastag fekete vonalak vagy *a fortiori* a vitatott védjegy grafikus ábrázolásain szereplő típusú rácsszerkezet között.
- 55 Végül, emlékeztetni kell arra, hogy a vitatott védjegyet általában véve „háromdimenziós kirakójátékok” tekintetében lajstromozták, vagyis anélkül, hogy azokat az elforgatható kirakójátékokra korlátozták volna, amelyek a számos egyéb típusú ilyen játék közül csak egy külön típust képeznek. Egyébként, hangsúlyozni kell, hogy miként azt a tárgyaláson a Törvényszék kérdésére adott válaszában megerősítette, a beavatkozó nem csatolt a védjegybejelentéséhez olyan leírást, amelyben pontosította volna, hogy a szóban forgó forma ilyen képességgel rendelkezik.
- 56 Másrészt, a felperes azon állítását is el kell vetni, miszerint a fekete vonalak műszaki funkciót töltenek be, jelen esetben azt a funkciót, hogy elválasszák egymástól a szóban forgó kocka különálló elemeit, annak érdekében, hogy azok mozgathatók, sőt, elforgathatók legyenek.
- 57 Ezen állítás ugyanis azon a téves premisszán alapul, miszerint a szóban forgó kockát szükségképpen úgy fogják észlelni, mint amely ilyen módon mozgatható elemekből áll (lásd a fenti 22. pontot). Még ha feltételezzük is, hogy a tárgyilagos szemlélő a vitatott védjegy grafikus ábrázolásából arra következtethet, hogy a fekete vonaloknak az a funkciója, hogy elválassza egymástól a mozgatható elemeket, e szemlélő akkor sem tudja pontosan megmondani, hogy azok arra szolgálnak-e, hogy őket elforgassák, vagy arra, hogy azokat szétszedjék, majd ezt követően újra összerakják, vagy arra, hogy a szóban forgó kockát valamely más formává lehessen átalakítani.
- 58 Valójában a felperes érvelése, amint az a beadványaiból kiderül, alapvetően azon az ismereten alapul, hogy a Rubik-kocka függőleges és vízszintes sávjai elforgathatók. Márpedig egyértelmű, hogy e képesség nem magukból a fekete vonalokból következik, és – átfogóbb értelemben véve – nem is a szóban forgó kocka egyes oldalain látható rácsszerkezetből, hanem sokkal inkább annak belső mechanikájából, amely a vitatott védjegy ábrázolásain nem látható, és amely – miként azt egyébként a felek egyike sem vitatja – nem képezheti e védjegy alapvető jellemzőit.
- 59 Ebben az összefüggésben nem róható fel a fellebbezési tanácsnak, hogy ezt a láthatatlan elemet nem foglalta bele a vitatott védjegy alapvető jellemzőinek funkcionalitásával kapcsolatos elemzésébe. Ugyanis bár a fellebbezési tanácsnak nem tiltható meg, hogy ezen elemzés céljából következtetéseket vonjon le, azonban e következtetésnek a grafikusán ábrázolt, adott formából a lehető legtárgyilagosabb módon kell kiindulnia, nem lehet pusztán spekulatív jellegű, hanem kellőképpen helytállóan kell lennie. Márpedig a jelen esetben a vitatott védjegy grafikus ábrájából egy belső forgató mechanizmus meglétére következtetni nem felelt volna meg e követelményeknek.
- 60 Valójában, miként azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 28. pontjában helyesen kiemelte, a fekete vonalak, illetve átfogóbban véve, a szóban forgó kocka egyes oldalain látható rácsszerkezet nem tölt be semmiféle műszaki funkciót, és nem is utal ilyenre. Kétségtelen, hogy a rácsszerkezet, bár mindenekelőtt olyan díszítő és fantázia szülte elemet képez, amely jelentős szerepet játszik a szóban forgó formán belül mint származási jelzés (lásd a 110. pontot alább), annak ezenfelül az a célja, hogy vizuálisan felossa az említett kocka oldalait kilenc egyforma méretű négyzetre. Mindenesetre ez a releváns ítélkezési gyakorlat értelmében véve nem minősülhet műszaki funkciónak. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a jogalkotónak nem az volt a célja, hogy az áruk formájának védjegyként

történő lajstromozását megakadályozza pusztán amiatt, mert azok használati jellemzőkkel rendelkeznek, hiszen bizonyos mértékben minden forma rendelkezik funkcióval (lásd a fenti 37. pontot).

- 61 A vitatott védjegy másik alapvető jellemzőjét illetően, jelen esetben magát a kockát illetően, nem szükséges eldönteni, hogy az a szóban forgó árut illetően betölt-e valamilyen műszaki funkciót, hiszen – amint az az előbbi fejtegetésekből kiderül – itt úgysem az az eset áll fenn, mint azon alapvető jellemző esetében, amelyet a rácsszerkezet képez. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában foglalt kizáró ok csak akkor alkalmazandó, ha a megjelölés alapvető jellemzőinek mindegyike funkcióval bír. A megjelölés védjegyként történő lajstromozása nem tagadható meg e rendelkezés alapján, ha a szóban forgó áruforma jelentős, funkcióval nem bíró elemet is magában foglal (lásd ebben az értelemben: Lego Juris kontra OHIM ítélet, fenti 32. pont, EU:C:2010:516, 52. pont).
- 62 Az eddigi megfontolásokból következik, hogy a második jogalap első, második és hetedik része nem megalapozott.
- 63 Másodszer, a jelen jogalaphoz a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontja alapiját képező közérdek figyelmen kívül hagyására alapított harmadik részét – mint megalapozatlant – szintén el kell vetni.
- 64 Ugyanis, ellentétben azzal, amit a felperes állít, a vitatott védjegyre annak jogosultja nem hivatkozhat annak érdekében, hogy harmadik felek számára megtiltsa az elforgatható háromdimenziós kirakójátékok forgalmazását. Ugyanis, miként az az előbbi fejtegetésekből következik, e védjegy lajstromozásának nem az a joghatása, hogy azt az elforgathatóságot mint tulajdonságot részesítse oltalomban, amellyel a szóban forgó forma rendelkezik, hanem kizárólag azon kockaforma tekintetében biztosít oltalmat, amely az oldalain rácsszerkezetes, és ami ezáltal egyfajta „fekete keret” külsőt kölcsönöz neki. Az említett védjegy különösen nem akadályozhatja meg a harmadik feleket abban, hogy kockától eltérő formájú, vagy ugyan kocka formájú, de az oldalain a vitatott védjegyen láthatóhoz hasonló más rácsszerkezetet vagy ahhoz hasonló más motívumot nem tartalmazó formájú háromdimenziós kirakójátékokat forgalmazzanak, függetlenül attól, hogy az említett kirakójátékok rendelkeznek-e elforgathatóképeséggel, vagy sem. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az ügyiratokból az derül ki, hogy a bejelentett védjegy lajstromozás iránti kérelmének benyújtása idején a piacon már számos olyan háromdimenziós kirakójáték volt kapható, amely elforgathatóképeséggel rendelkezett, és amely nem kocka formájú volt, és/vagy a rácsszerkezettől eltérő motívumokat tartalmazott.
- 65 Harmadszor, ami a második jogalap negyedik részét illeti, a felperes azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács nem határolódott el a 2008. október 14-i határozat 28. pontjában szereplő, alábbi megállapítástól:
- „A szóban forgó forma alapvető jellemzői nem töltenek be műszaki funkciót, és az a tény, hogy azt védjegyként lajstromozzák, nem teremt kizárólagos jogot valamely műszaki megoldásra nézve. Következésképpen, az nem akadályozza a versenytársakat abban, hogy olyan mechanikus kirakójátékokat forgalmazzanak, amelyek mozgathatók, vagy amelyek az alkotóelemek elforgathatóságának képességével is rendelkeznek. A vitatott [védjegy] nem korlátozza a versenytársak választási lehetőségét abban sem, hogy ilyen műszaki funkciót alkalmazzanak a saját termékeiknél.”
- 66 A felperes szerint ezen érvelés azon az elgondoláson alapul, miszerint a vitatott védjegy nem törölhető, hiszen „bitorlási keresetek úgysem indíthatók olyan, harmadik felektől származó árukkal szemben, amelyek azonosak a védjeggyel vagy ahhoz hasonlóak, ha [ezen] áruk [...] valamilyen műszaki funkciót töltenek be (vagyis ha elforgathatók)”. Az említett érvelés tehát szerinte a 40/94 rendelet 12. cikkének

b) pontján (jelenleg a 207/2009 rendelet 12. cikkének b) pontja) alapul. Márpedig, az ítélkezési gyakorlat szerint, ez utóbbi rendelkezésnek nem lehet döntő kihatása a 40/94 rendelet 7. cikkének értelmezésére.

- 67 Azt kell megállapítani, hogy a felperes érvei a 2008. október 14-i határozat 28. pontja fent említett szakaszának téves értelmezésén alapulnak. E szakaszban ugyanis a törlési osztály egyáltalán nem a 40/94 rendelet 12. cikke b) pontjának alkalmazásáról nyilatkozik, amely a közösségi védjegyoltalom korlátaival kapcsolatos, és úgy rendelkezik, hogy a közösségi védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthat el mást attól, hogy gazdasági tevékenysége körében bizonyos feltételek mellett használja az áru vagy a szolgáltatás fajtájára, minőségére, mennyiségére, rendeltetésére, értékére, földrajzi eredetére, előállítási, illetve teljesítési idejére vagy egyéb jellemzőjére vonatkozó jelzést, vagyis leíró jellegű jelzéseket. Valójában az említett szakaszban a törlési osztály csupán a vitatott védjegy lajstromozásának következményeit értékeli, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának alapját képező közérdekre figyelemmel (lásd a fenti 32. pontot). Mivel a törlési osztály ezen értékelése helytálló, amint az a fenti 63. és 64. pontból következik, a fellebbezési tanácsnak nem róható fel, hogy attól a megtámadott határozatban nem határolódott el.
- 68 A második jogalap negyedik részét tehát – mint megalapozatlant – el kell utasítani.
- 69 Negyedszer, azt kell megállapítani, hogy még kevésbé megalapozott a második jogalap ötödik része, amely azon alapul, hogy a fenti 27. pontban hivatkozott Philips-ítélet (EU:C:2002:377) és Piros Lego kocka ítélet (EU:T:2008:483) alapját képező ügyekben, a szóban forgó formák műszaki funkcióira az érintett védjegyek ábrázolásából sem lehetett közvetlenül következtetni.
- 70 Egyrészt ugyanis, a fenti 27. pontban hivatkozott Philips-ítélet (EU:C:2002:377) alapját képező ügyben az adott műszaki funkció, vagyis a borotválás, egyértelműen kiderült a szóban forgó forma grafikai ábrázolásából, amely többek között, a villanyborotva felső részén három, egyenlő oldalú háromszög alakba rendeződő, forgó körkést ábrázolt.
- 71 Másrészt, ehhez hasonlóan, a fenti 27. pontban hivatkozott Piros Lego kocka ügyben (EU:T:2008:483) is, a védjegy grafikai ábrázolása többek között feltüntette a szóban forgó játékkocka felső lapján két sorban elhelyezkedő kötőelemeket. Mivel az érintett áruk „építőjátékok” voltak, e kötőelemekből logikusan kikövetkeztethető volt, hogy azok a játékkockák összeillesztésére szolgálnak, és hogy azok egy alsó üreges oldalt és másodlagos kötőelemeket is tartalmaznak, még akkor is, ha ez utóbbi elemek nem voltak láthatók az említett ábrán.
- 72 A vitatott védjegy grafikus ábrái viszont nem teszik lehetővé annak kiderítését, hogy a szóban forgó formának van-e valamilyen funkciója, sem azt, hogy adott esetben mi lenne az. Különösen, miként arra a fenti 22., 54., 57. és 58. pontban rámutattuk, ezen ábrákból nem lehet kellő biztonsággal arra következtetni, hogy a szóban forgó kocka mozgatható elemekből tevődik össze, és még kevésbé arra, hogy azok elforgathatók.
- 73 Ötödször, a második jogalap hatodik része, amely azon alapul, hogy a fellebbezési tanács nem vette figyelembe azt, hogy nincsenek más olyan lehetséges formák, amelyek „ugyanazt a műszaki funkciót” lennének képesek betölteni, szintén nem fogadható el. A felperes azon állítása sem megalapozott, amint arra a viszonzásában hivatkozik, hogy bár nem léteznek ilyen alternatív formák, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontját akkor is alkalmazni kell.
- 74 Egyrészt ugyanis, e kifogásnak nincs ténybeli alapja. Még ha feltételezzük is, hogy az a műszaki funkció, amelyre a felperes hivatkozik, az elforgathatóság, amely a háromdimenziós kirakójátékok jellemzője lehet, ismételten hangsúlyozni kell, hogy a bejelentett védjegy lajstromozás iránti kérelmének benyújtása idején a piacon már számos olyan háromdimenziós kirakójáték volt kapható, amely e

képességgel rendelkezett, csak nem kocka formájú volt, hanem például tetraéder, oktaéder, dodekaéder vagy ikozaéder formájú, és amelynek külső felülete nem tartalmazott rácsszerkezetet (lásd a fenti 64. pontot).

- 75 Másrészt, mindenesetre, miként az mind a fenti 27. pontban hivatkozott Philips-ítéletből (EU:C:2002:377, 81–84. pont), mind a fenti 32. pontban hivatkozott Lego Juris kontra OHIM ítéletből (EU:C:2010:516, 53–58. pont) kiderül, valamely forma alapvető jellemzőinek funkcionalitását illetően közömbös, hogy léteznek-e más olyan formák, amelyek azonos műszaki hatást képesek elérni.
- 76 Hatodszor, a jelen jogalap nyolcadik része, miszerint a fellebbezési tanács – tévesen – nem vette figyelembe azt, hogy az „ilyen szokásos jellegű” háromdimenziós kirakójátékok és elforgathatóságuk már a vitatott védjegy bejelentése előtt is ismertek voltak, nem lehet eredményes, méghozzá ugyanazon indokok miatt, mint a fenti 58. pontban kifejtettek.
- 77 Az előző megfontolások összességére tekintettel a második jogalapot – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja i. alpontjának megsértésére alapított, harmadik jogalapról

- 78 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács megsértette a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának i. alpontját, mivel nem vette figyelembe azt, hogy a vitatott védjegy minden egyes egyedi jellemzőjét az áru „funkciója” követeli meg.
- 79 Az OHIM és a beavatkozó vitatja a felperes érveit.
- 80 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának i. alpontja értelmében „[a] megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban [...], ha kizárólag olyan formából áll, amely az áru jellegéből következik”.
- 81 Meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács helyesen mondta ki a megtámadott határozat 29. pontjában azt, hogy e rendelkezés a jelen ügyben nem alkalmazható.
- 82 Egyértelmű ugyanis, hogy az érintett áruk – jelen esetben a háromdimenziós kirakójátékok – jellegéből egyáltalán nem következik, hogy e termékeknek rácsszerkezetű lapokból álló kockaformával kellene rendelkezniük. Miként azt az OHIM és a beavatkozó helyesen hangsúlyozta, és amint az az ügyiratokból kiderül, a háromdimenziós kirakójátékok, még azok is, amelyek elforgathatók voltak, már a bejelentett védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtása idején is rendkívül eltérő formákat mutattak, a leggyakoribb geometriai formáktól (például kockák, gúlak, gömbök vagy kúpok) kezdve a különféle épületek, műemlékek, tárgyak vagy állatok formájáig.
- 83 Következésképpen a harmadik jogalapot – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja iii. alpontjának megsértésére alapított, negyedik jogalapról

- 84 A felperes arra hivatkozik, hogy mivel a szóban forgó forma egyedi jellemzőire az „optimális egyedi jellemzőkkel (átalakíthatósággal, bizonyos fokú nehézséggel és ergonómiai funkciókkal)” rendelkező háromdimenziós kirakójátékokhoz van szükség, e forma az érintett áruk lényegi értékét hordozza és azok üzleti sikerének a kulcsa. Ennélfogva szerinte a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának iii. alpontját.
- 85 Az OHIM és a beavatkozó a negyedik jogalapról – mint megalapozatlannak – az elutasítását kéri.

- 86 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának iii. alpontja értelmében „[a] megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban [...], ha kizárólag olyan formából áll, amely az áru értékének a lényegét hordozza”.
- 87 Ahhoz, hogy ez az ok fennálljon, az szükséges, hogy az érintett megjelölés kizárólag olyan formából álljon, és annak olyan esztétikai jellemzőivel, azaz olyan külsővel rendelkezzen, amely nagymértékben meghatározza a fogyasztó választását, és ennél fogva a szóban forgó áru kereskedelmi értékét. Amikor tehát a forma a szóban forgó áru értékének a lényegét hordozza, nincs jelentősége annak, hogy az áru más tulajdonságai, mint például a műszaki jellemzői, a szóban forgó árunak szintén fontos értékét hordozhatják (lásd ebben az értelemben: 2011. október 6-i Bang & Olufsen kontra OHIM [Egy hangszóró ábrázolása] ítélet, T-508/08, EBHT, EU:T:2011:575, 73–79. pont).
- 88 A jelen esetben azt kell megállapítani, hogy miként arra az OHIM helyesen rámutat, a felperes érvelése azon az elgondoláson alapul, hogy ami az érintett áruknak lényegi értéket kölcsönöz, az nem más, mint bizonyos olyan funkcionális jellemzők, amelyekkel a szóban forgó forma rendelkezik. A felperes nem bizonyítja, és nem is állítja, hogy e lényegi érték az említett forma esztétikai aspektusából következne.
- 89 Ebből következik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a fellebbezési tanács hibát vétett volna azzal, hogy a megtámadott határozat 30. pontjában azt a következtetést vont le, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának iii. alpontja a jelen esetben nem alkalmazható. Következésképpen az e rendelkezés megsértésére alapított, negyedik jogalapot – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított, ötödik jogalapról

- 90 A felperes által felhozott ötödik jogalap a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésén alapul, és öt részre oszlik. Elsőként, a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a vitatott védjegy az érintett áruk formájára hasonlít. Másodszor, azt állítja, hogy a vitatott védjegy alapvető jellemzői pusztán műszaki jellegűek, és így ez utóbbi nem fogható fel származási jelzésnek. Harmadszor, ismét azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a kirakójátékok különálló elemekből tevődnek össze. Negyedszer, azt állítja, hogy a fellebbezési tanács – tévesen – rá hárította a bizonyítás terhet azon kérdést illetően, hogy a védjegy jelentős mértékben eltért-e az érintett ágazat normáitól vagy szokásaitól, ami e védjegy jogosultját terhelné. Ötödször, megismétli, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg azt, hogy a Soma-kocka nem képezi részét az érintett ágazatnak.
- 91 Az OHIM és a beavatkozó cáfolják a felperes érveit, és az ötödik jogalap elutasítását kérik.
- 92 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, „ha nem alkalmas a megkülönböztetésre”.
- 93 Valamely védjegy megkülönböztető képessége e rendelkezés értelmében azt jelenti, hogy a védjegy lehetővé teszi a védjegybejelentésben szereplő árunak adott vállalkozástól származóként történő azonosítását és így ennek az árunak más vállalkozások áruitól való megkülönböztetését (2004. április 29-i Henkel kontra OHIM ítélet, C-456/01 P és C-457/01 P, EBHT, EU:C:2004:258, 34. pont, és 2004. október 7-i Mag Instrument kontra OHIM ítélet, C-136/02 P, EBHT, EU:C:2004:592, 29. pont).
- 94 E megkülönböztető képességet egyrészt a bejelentett áruk vagy szolgáltatások szempontjából, másrészt abból a szempontból kell értékelni, ahogyan azt az érintett vásárlóközönség észleli (Henkel kontra OHIM ítélet, fenti 93. pont, EU:C:2004:258, 35. pont, és 2006. június 22-i Storck kontra OHIM ítélet, C-25/05 P, EBHT, EU:C:2006:422, 25. pont).

- 95 A jelen esetben, a törlési osztályhoz hasonlóan (lásd a 2008. október 14-i határozat 34. és 35. pontját), hangsúlyozni kell, a vitatott védjeggyel jelölt áruk, vagyis a háromdimenziós kirakójátékok, gyakori fogyasztási cikkek, amelyeknek címzettjei a végső fogyasztók, és az érintett közönség az Unió szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztóiból áll. E megállapításokat a felperes nem vitatta.
- 96 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az áru külső megjelenéséből álló térbeli védjegy megkülönböztető képességének értékelésekor alkalmazott szempontok nem különböznek a védjegyek más típusainak esetében alkalmazandó szempontoktól (lásd: 2011. október 20-i Freixenet kontra OHIM ítélet, C-344/10 P és C-345/10 P, EBHT, EU:C:2011:680, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 97 Ugyanakkor e szempontok alkalmazásakor az érintett közönség észlelése nem szükségszerűen azonos az áru külső megjelenéséből álló térbeli védjegy és az olyan szóvédjegy vagy ábrás védjegy esetében, amely az általa jelölt áruk külső megjelenésétől független jelölésből áll. Az átlagos fogyasztók ugyanis – grafikai vagy szöveges elem hiányában – nem szoktak az áruk eredetére következtetni a formájuk vagy a csomagolásuk formája alapján, és így nehezebbnek bizonyulhat az ilyen térbeli védjegy megkülönböztető képességét megállapítani, mint a szó- vagy ábrás védjegyekét (lásd: Freixenet kontra OHIM ítélet, fenti 96. pont, EU:C:2011:680, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 98 Ezenfelül az ítélkezési gyakorlat szerint minél inkább közelít a védjegyként lajstromoztatni kívánt forma a kérdéses árunak a leginkább valószínű formájához, annál valószínűbb, hogy az említett forma a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. E körülmények között csak az olyan védjegy rendelkezik az említett rendelkezés értelmében vett megkülönböztető képességgel, amely jelentős mértékben eltér az ágazat normáitól vagy szokásaitól, és ebből eredően be tudja tölteni alapvető származást jelölő rendeltetését (Henkel kontra OHIM ítélet, fenti 93. pont, EU:C:2004:258, 39. pont, és Mag Instrument kontra OHIM ítélet, fenti 93. pont, EU:C:2004:592, 31. pont).
- 99 Végül annak értékelésekor, hogy több elem olyan kombinációját, amely valamely formát alkot, az érintett vásárlóközönség származási jelölésnek tekintheti-e, a kombináció egésze által keltett benyomást kell vizsgálni, ami nem összeegyeztethetetlen a védjegy megjelenítésére használt különféle elemek sorjában történő vizsgálatával (lásd: 2009. szeptember 16-i Alber kontra OHIM [Fogantyú] ítélet, T-391/07, EU:T:2009:336, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 100 A felperes érveit a fenti megfontolásokra figyelemmel kell megvizsgálni.
- 101 A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 20. és 21. pontjában úgy ítélte meg, hogy a vitatott védjegy jelentős mértékben eltér az ágazat szokásaitól. A fellebbezési tanács először is kiemelte, hogy lényegében a felperes nem szolgáltatott meggyőző bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy „a rácsos kockaszerkezet a háromdimenziós kirakójátékok területén »normát« képezne”. Másodszor, megállapította, hogy a vitatott védjegy elegendő jellemzővel rendelkezik ahhoz, hogy az érintett áruk tekintetében önmagában vett megkülönböztető képességgel rendelkezőnek lehessen tekinteni. E tekintetben rámutatott, hogy a „3 x 3 x 3 dimenziójú kocka – legalábbis rendeltetésének előzetes ismerete hiányában – nyilvánvalóan nem egy háromdimenziós kirakójáték ábrázolása”, hogy „az inkább egy építőblokkra hasonlít, semmint egy játékra”, hogy „nem tartalmaz sem számokat, sem betűket, sem más egyéb olyan egyértelmű jellemzőt, amely azt bizonyítaná, hogy az elforgatható vagy változtatható”, és hogy „nem mutat semmilyen olyan jelet, amely azt sugallná, hogy egyféle játékról van szó”. A fellebbezési tanács ezenfelül pontosította, hogy „[a vitatott védjegy] – egyfajta »fekete keret« formájában – olyan jellemzőket mutat, amelyek alkalmasak az átlagos fogyasztó figyelmét felkelteni, és ez utóbbiakat a [beavatkozó] árujának formájára fogékonyra tenni”, és hogy e forma így „az érintett ágazatban nem az áruk szokásos formáinak egyike, vagy azok egyszerű változatának egyike, hanem inkább egy sajátos kinézetű forma, amely – egészének esztétikai eredményére is figyelemmel – alkalmas az érintett közönség figyelmének megragadására és arra, hogy annak alapján a [vitatott]

védjeggyel jelölt árukat e közönség meg tudja különböztetni a más kereskedelmi származású áruktól”. Végül a fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy még ha annak megkülönböztető képessége nem is erős, a vitatott védjegy akkor sem tekinthető az érintett áruk tekintetében teljes mértékben megkülönböztetésre alkalmatlannak.

- 102 Először is, a jelen jogalapnak a bizonyítékok állítólagos elferdítésére alapított negyedik részét el kell vetni.
- 103 Ugyanis, először is, miként arra az OHIM és a beavatkozó helyesen rámutatnak, a lajstromozott közösségi védjegyek tekintetében érvényességi vélelem áll fenn, amelyet megszűnésmegállapítási vagy törlési eljárás keretében nem lehet vitatni. Így a megszűnés megállapítását vagy a törlést kérelmező félre hárul a kérelme alátámasztására szolgáló bizonyítékok szolgáltatása (lásd ebben az értelemben: CASTEL-ítélet, fenti 25. pont, EU:T:2013:424, 27. és 28. pont; lásd még: a 40/94 rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet [HL L 303., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.; a továbbiakban: 2868/95 rendelet] 37. szabálya b) pontjának iv. alpontja). Ennélfogva jelen esetben a felperesnek kell bizonyítékot szolgáltatnia a vitatott védjegy megkülönböztető képességének állítólagos hiányára vonatkozóan, és különösen azt bizonyítani, hogy ez utóbbi közelít a védjegyként lajstromoztatni kívánt formának „a kérdéses árunak a leginkább valószínű formájához”, a vonatkozó ítélkezési gyakorlat értelmében. Márpedig, amint az az alábbi 105. pontban kifejtésre kerül, a felperes ezt nem tudta bizonyítani.
- 104 Másodszor, azt kell megállapítani, hogy a felperes által a jelen jogalap részét alátámasztásaként kifejtett érvelés nem fogadható el, hiszen tévesen állítja, hogy a fenti 98. pontban említett ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy ha valamely térbeli védjegy hasonlít a kérdéses áru formájához, az „valójában azt jelenti”, hogy a fogyasztók azt nem származási jelölésként fogják fel, kivéve ha az jelentős mértékben eltér az ágazat normáitól vagy szokásaitól, aminek a bizonyítása mindig a védjegyjogosult feladata. Ha ugyanis valamely térbeli védjegy jelentős mértékben eltér az ágazat normáitól vagy szokásaitól, akkor – ezen ítélkezési gyakorlat értelmében – nem hasonlíthat a kérdéses áruhoz.
- 105 Másodjára azt kell megállapítani, hogy miként arra a megtámadott határozat 20. pontja helyesen rámutat, a felperes nem bizonyította kellőképpen azt, hogy a kérdéses forma a háromdimenziós kirakójátékok ágazatában normát képezne. Érveivel egyébként nem is ezt szeretné bizonyítani, hanem csupán arra hivatkozik, hogy a rácsszerkezetes kocka az ilyen kirakójátékok egyik lehetséges formája.
- 106 Természetesen, miként az a megtámadott határozat ugyanezen pontjában szintén említésre kerül, a felperes a közigazgatási eljárás során hivatkozott a Soma-kocka meglétére, amely egy úgynevezett „szétszedhető” kirakójáték, amely hét különböző elemből áll, amelyek mindegyike négy kis kockából tevődik össze, és amelyek, összeszerelve, egy három oldalegységből álló kockát alkotnak. Azonban, miként arra a fellebbezési tanács az említett pontban helyesen rámutat, önmagában az a tény, hogy a kirakójátékok piacán létezik a beavatkozó kirakójátékához hasonló kirakójáték, nem elegendő annak bizonyítására, hogy a vitatott védjegy tárgyát képező forma a háromdimenziós kirakójátékok ágazatában normát képezne. E megállapítások egyébként azt erősítik meg, hogy a fellebbezési tanács egyáltalán nem zárta ki azt, hogy a Soma-kocka az említett ágazat részét képezi.
- 107 Valójában, miként azt a megtámadott határozat 21. pontja helyesen megállapítja, a kérdéses formát az átlagos fogyasztó nem fogja spontán módon – vagyis rendeltetésének előzetes ismerete hiányában – egy háromdimenziós kirakójátékot ábrázoló formaként felfogni. E tekintetben a fellebbezési tanács helyesen állapította meg azt, hogy a kérdéses kocka külső oldala nem tartalmaz sem számokat, sem betűket, sem más egyéb olyan „egyértelmű jellemzőt, amely azt bizonyítaná, hogy az elforgatható vagy változtatható”. Ez utóbbi kérdést illetően a fenti második jogalap vizsgálatából az következik, hogy a felperes azon állítását, miszerint a vitatott védjegy alapvető jellemzői pusztán műszaki jellegűek, el kell vetni.

- 108 Ezenkívül, ellentétben azzal, amit a felperes a válaszbeadványában állít, a kockaforma, *a fortiori* a rácsszerkezetes felületekkel, a háromdimenziós kirakójátékok tekintetében nem „gyakori”. Amint arra a fenti 82. pontban rámutattunk, ez utóbbiak ugyanis számos más formát is ölthetnek.
- 109 Valójában, miként azt az OHIM a beadványaiban nagyon helyesen megjegyzi, még ha a szóban forgó formát a fogyasztók úgy is fognák fel, mint egy háromdimenziós kirakójátékot ábrázoló formát, ahhoz akkor is csak a beavatkozó által forgalmazott speciális terméket, vagyis a Rubik-kockát társítanak gondolatban, és nem a háromdimenziós kirakójátékok szokásos altípusainak valamelyikét.
- 110 Egyébként meg kell erősíteni a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 21. pontjában szereplő azon értékelését, miszerint a vitatott védjegy elegendő jellemzővel rendelkezik ahhoz, hogy önmagában vett megkülönböztető képességgel rendelkezzen lehessen tekinteni. Ugyanis, azon felül, hogy a kérdéses forma külső kinézete nem tekinthető a szokásos háromdimenziós kirakójátékok egy olyan egyszerű változatának, amely teljesen természetesen jutna az ember eszébe, emlékeztetni kell arra, hogy a szóban forgó kocka minden oldalán fellelhető rácsszerkezet a vitatott védjegynek egészében véve egyfajta „fekete keret” jelleget kölcsönöz (lásd a fenti 44. pontot). E jellemzők kellően sajátosak és önként választottak ahhoz, hogy e védjegyet eredeti külsővel ruházzák fel, amely alkalmas arra, hogy azt az átlagos fogyasztó könnyen az emlékezetébe vésse, és az említett védjeggyel jelölt árukat meg tudja különböztetni a más kereskedelmi származásúaktól.
- 111 A fenti 110. pontban szereplő megállapításokat nem vonhatja kétségbe a felperes azon érve, miszerint a kirakójátékok jellegüknél fogva különálló elemekből tevődnek össze, hiszen az érintett közönség a fekete vonalakat akként fogja fel, mint amelyeknek az a funkciója, hogy a kockát olyan elemekre osszák, amelyek „valamilyen módon elmozdíthatók” (lásd a fenti 22. pontot).
- 112 Az előbbiekből eredően az ötödik jogalap első, második, harmadik és ötödik részét – mint megalapozatlanokat – szintén el kell utasítani.
- 113 Ennélfogva az ötödik jogalapot teljes egészében el kell utasítani, és azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy a vitatott védjegy az érintett áruk tekintetében nem volt teljes mértékben megkülönböztetésre alkalmas.

A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított, hatodik jogalapról

- 114 A felperes által hivatkozott hatodik jogalap a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésén alapul, és négy részre oszlik. Először is, a felperes azt állítja, hogy a vitatott védjegy egyszerűen egy „3 x 3 x 3-as” kockaformával rendelkező, háromdimenziós kirakójátékot ábrázol. Másodszor, arra hivatkozik, hogy annak értékelése szempontjából, hogy valamely védjegy nem tartozik-e az e rendelkezésben foglalt lajstromozást kizáró ok hatálya alá, közömbös, hogy a leírható áruk vagy szolgáltatások jellemzői alapvetőek vagy csupán kiegészítő jellegűek. Harmadszor, a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az ágazat szakemberei közvetlenül úgy fogják fel, hogy a fekete vonalak a szóban forgó kocka elemei elforgathatóságának a következményei. Negyedszer, azt állítja, hogy a fellebbezési tanács nem vette figyelembe az ahhoz fűződő jövőbeni közérdeket, hogy harmadik személyek a saját, „3 x 3 x 3-as” formátumú kockáikat kereskedelmi forgalomba hozhassák, és azokat üzleti irataikban szerepeltethessék.
- 115 Az OHIM és a beavatkozó úgy véli, hogy a hatodik jogalapot – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

- 116 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban „az olyan megjelölés, amely kizárólag olyan jelekből vagy adatokból [helyesen: megjelölésekből vagy jelölésekből] áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak”.
- 117 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja kizárja, hogy ilyen megjelöléseket vagy jelöléseket egyetlen vállalkozás számára tartsanak fenn azáltal, hogy azokat védjegyként lajstromozzák. Ez a rendelkezés azt a közérdekű célt szolgálja, hogy az ilyen megjelöléseket vagy jelöléseket bárki szabadon használhassa (lásd: 2007. november 20-i Tegometall International kontra OHIM – Wuppermann [TEK] ítélet, T-458/05, EBHT, EU:T:2007:349, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2008. július 9-i Reber kontra OHMI – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli [Mozart] ítélet, T-304/06, EBHT, EU:T:2008:268, 86. pont).
- 118 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja hatálya alá tartozó megjelölések vagy jelölések azok, amelyek az érintett közönség szempontjából vett szokásos használat során közvetlenül vagy annak lényeges jellemzőjére utalással alkalmasak lehetnek azon áru vagy szolgáltatás leírására, amelynek tekintetében a lajstromozást kérték (2001. szeptember 20-i Procter & Gamble kontra OHIM ítélet, C-383/99 P, EBHT, EU:C:2001:461, 39. pont, és 2005. június 22-i Metso Paper Automation kontra OHIM [PAPERLAB] ítélet, T-19/04, EBHT, EU:T:2005:247, 24. pont).
- 119 Ebből következően ahhoz, hogy valamely megjelölés az említett rendelkezésben kimondott tilalom alá essen, a szóban forgó árukkal vagy szolgáltatásokkal kellőképpen közvetlen és konkrét kapcsolatot kell mutatnia ahhoz, hogy lehetővé tegye az érintett közönség számára, hogy azonnal és további gondolkodás nélkül észlelje a szóban forgó áruk és szolgáltatások, illetve azok valamely jellemzőjének leírását (lásd: PAPERLAB-ítélet, fenti 118. pont, EU:T:2005:247, 25. pont).
- 120 Arra szintén emlékeztetni kell, hogy valamely megjelölés leíró jellegét egyrészt a megjelölésnek az érintett közönség általi felfogása szempontjából, másrészt az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában lehet csak megítélni (2008. április 2-i Eurocopter kontra OHIM [STEADYCONTROL] ítélet, T-181/07, EU:T:2008:86, 38. pont). Ugyanis valamely védjegy leíró jellegét azon áruk és szolgáltatásokra figyelemmel kell megítélni, amelyek tekintetében a védjegyet lajstromozták, a szóban forgó áru- vagy szolgáltatástípus szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztójának vélelmezhető felfogását véve alapul.
- 121 A felperes érveit a fenti elvekre figyelemmel kell vizsgálni.
- 122 A felperes lényegében azt állítja, hogy a vitatott védjegy, lévén, hogy az „egy kockát jelenít meg, olyan elemekkel, amelyeket grafikai vonalak választanak el egymástól”, egyszerűen egy „3 x 3 x 3-as” kockaformával rendelkező, háromdimenziós kirakójátékot ábrázol.
- 123 Ez az állítás, amelyen a jelen jogalap első, második és harmadik része alapul, nem állja meg a helyét. Ugyanis, ugyanazon okok miatt, mint a fenti 105–111. pontban kifejtettek, azt kell megállapítani, hogy az érintett közönség szempontjából nézve nincs kellően közvetlen és konkrét kapcsolat a vitatott védjegy és a háromdimenziós kirakójátékok között. Az említett közönség a vitatott védjegy felperes által hivatkozott jellemzőit nem fogja spontán módon – vagyis különösen a Rubik-kocka előzetes ismerete, kételkedés és gondolkodásra vagy elemzésre tett minimális erőfeszítés nélkül – az ilyen termékeket leíróként felfogni (lásd a fenti 122. pontot).
- 124 A felperes különösen nem állíthatja, miként azt a jelen jogalap harmadik részét illetően teszi, hogy az ágazat szakemberei a vitatott védjegy ábrái alapján közvetlenül arra fognak következtetni, hogy a fekete vonalak a szóban forgó kocka elemei elforgathatóságának a következményei. Egyrészt ugyanis az érintett közönség nem szakemberekből, hanem az átlagos fogyasztókból áll (lásd a fenti 95. pontot). Másrészt, miként az már a fenti 54. pontban kifejtésre került, nincs feltétlenül kapcsolat az ilyen

esetleges elforgathatóság mint tulajdonság vagy akár a szóban forgó kocka egyes elemeinek bármiféle egyéb mozgathatósága és az említett kocka felületein látható vastag fekete vonalak megléte között. Másfelől, emlékeztetni kell rá, hogy a vitatott védjegyet általában véve „háromdimenziós kirakójátékok” tekintetében lajstromozták, vagyis anélkül, hogy azokat az elforgatható kirakójátékokra korlátozták volna (lásd a fenti 55. pontot).

- 125 Ennélfogva azt kell megállapítani, hogy a megtámadott határozat 23. pontjában a fellebbezési tanács helyesen állapította meg azt, hogy a vitatott védjegy nem leíró jellegű.
- 126 E megállapítást nem vonhatja kétségbe a felperes azon érve sem, amelyre a hatodik jogalap negyedik részének alátámasztásaként hivatkozik, miszerint az OHIM elmulasztotta figyelembe venni az ahhoz fűződő „jövőbeni közérdeket”, hogy harmadik személyek a saját, „3 x 3 x 3-as” formátumú kockáikat kereskedelmi forgalomba hozhassák, és azokat üzleti irataikban szerepeltethessék. Ugyanis, miként az a fenti 64. pontban kifejtett megfontolásokból következik, a vitatott védjegy jogosultja nem hivatkozhat a védjegyre annak érdekében, hogy megtiltsa, hogy harmadik személyek olyan háromdimenziós kirakójátékokat hozzanak kereskedelmi forgalomba, amelyek ilyen kocka formájúak, de az oldalakon nincs olyan rácsszerkezet vagy ahhoz hasonló más motívum, amely azoknak egyfajta „fekete keret” külsőt kölcsönöz.
- 127 Az előző megfontolások összességére tekintettel a hatodik jogalapot – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

A 40/94 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított, hetedik jogalapról

- 128 Hetedik jogalapja keretében, amely a 40/94 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megsértésén alapul, a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem nyilatkozott arról a kérdésről, hogy a vitatott védjegy a használata révén megszerezte-e a megkülönböztető képességet. Az általa a közigazgatási eljárás folyamán tett észrevételekre visszaulva a felperes azt állítja, hogy „elővigyázatosságból” e kérdésre nemleges választ kell adni.
- 129 Az OHIM szerint a hetedik jogalapot – mint elfogadhatatlant, vagy legalábbis, mint megalapozatlant – el kell utasítani.
- 130 A 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b)–d) pontjában foglalt feltétlen kizáró okok nem akadályozzák a védjegy lajstromozását, ha az az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet.
- 131 Mivel a jelen esetben a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 22. pontjában joggal állapította meg, hogy a vitatott védjegy az érintett áruk tekintetében önmagában vett megkülönböztető képességgel rendelkezik, így nem kellett vizsgálnia, hogy e védjegy megszerezte-e a használat révén a megkülönböztető képességet.
- 132 Ennélfogva a hetedik jogalapot – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

A 207/2009 rendelet 75. cikke első mondatának megsértésére alapított, nyolcadik jogalapról

- 133 A 207/2009 rendelet 75. cikke első mondatának megsértésére alapított, nyolcadik jogalapja keretében a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat nem tünteti fel azokat az okokat, amelyek miatt a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a vitatott védjegyet nem a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésével lajstromozták.
- 134 Az OHIM a nyolcadik jogalap elutasítását kéri.

- 135 A 207/2009 rendelet 75. cikkének első mondata értelmében az OHIM határozatait indokolni kell. Ezen kötelezettség tartalma azonos az EK 253. cikkben foglaltakkal (lásd: 2009. március 25-i Anheuser-Busch kontra OHIM – Budějovický Budvar [BUDWEISER] ítélet, T-191/07, EBHT, EU:T:2009:83, 125. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 136 Az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az egyedi határozatok indokolási kötelezettségének kettős célja van: lehetővé teszi egyrészt az érdekelt számára, hogy megismerhesse a meghozott intézkedés okait, és ezáltal védhesse jogait, másrészt az uniós bíróság számára, hogy felülvizsgálhassa a határozat jogszerűségét (lásd: BUDWEISER-ítélet, fenti 135. pont, EU:T:2009:83, 126. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 137 Ezenfelül a fellebbezési tanácsoktól nem lehet megkövetelni, hogy olyan magyarázatot adjanak, amely egyenként és kimerítően követi a felek által előadott összes érvet. Az indokolás lehet tehát közvetett is, amennyiben lehetővé teszi az érdekelt számára, hogy megismerjék a fellebbezési tanács határozata meghozatalának indokait, és biztosítja, hogy a felülvizsgálat gyakorlásához elegendő információ álljon a hatáskörrel rendelkező bíróság rendelkezésére (lásd: BUDWEISER-ítélet, fenti 135. pont, EU:T:2009:83, 128. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 138 A jelen esetben, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját illetően a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 23. pontjában rámutatott, hogy a vitatott védjegy (lajstromozása) nem volt ellentétes e rendelkezéssel, kifejezetten visszautalva azokra az indokokra, amelyeket ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontja alkalmazásának vizsgálatát során fejtett ki, kiemelve, hogy „[e] védjegy nem hasonlít és nem is emlékeztet háromdimenziós kirakójátékra, kivéve ha azt a fogyasztó már ismeri”.
- 139 Tehát nem állítható, hogy a megtámadott határozat nem tartalmaz indokolást azon kérdést illetően, hogy a vitatott védjegy megfelel-e a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának.
- 140 Egyébként nem tagadható, hogy ez az indokolás elegendő. Ugyanis, amint az a fenti ötödik és hatodik jogalap vizsgálatából következik, jelen esetben ugyanezen indokok alapján megállapítható, hogy a vitatott védjegy önmagában véve is megkülönböztetésre alkalmas, és az érintett áruk tekintetében nem leíró jellegű.
- 141 Következésképpen a nyolcadik jogalapot ki kell zárni a vizsgálatból.
- 142 A fentiek egészéből az következik, hogy a keresetet – mint megalapozatlant – teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 143 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 144 Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**
- 2) **A Simba Toys GmbH & Co. KG-t kötelezi a költségek viselésére.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. november 25-i nyilvános ülésen.

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	2
A felek kereseti kérelmei	4
A jogkérdésről	5
A 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdése első mondatának megsértésére alapított, első jogalapról ...	5
A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja ii. alpontjának megsértésére alapított, második jogalapról	7
A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja i. alpontjának megsértésére alapított, harmadik jogalapról	14
A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontja iii. alpontjának megsértésére alapított, negyedik jogalapról	14
A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított, ötödik jogalapról	15
A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított, hatodik jogalapról	18
A 40/94 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított, hetedik jogalapról	20
A 207/2009 rendelet 75. cikke első mondatának megsértésére alapított, nyolcadik jogalapról	20
A költségekről	21